

Съгласно съ интересите и тишината на Държавата, и е подчинила Българската Черква на Гръцката, тъй и сега връмната като съ се промънили, за същия причини Тя може да промъни едно положение, което не е основано върхъ нѣкое право, безъ да могатъ да забѣлѣжатъ нѣщо за това чуждитѣ Сили, както тѣ нѣмаха право да забѣлѣжатъ нищо, когато В. Порта подчиняваше Българската Черква на Гръцката. Освѣнъ това В. Порта не отнима никакво право на Гръцката Черква. Зема ѝ само онова, което не ѝ принадлѣжи, и го повръща на народа, комуто е принадлѣжало отъ напрѣдъ и въ врѣмето на толкъ Султани.

Ваше Величество!

Такива съ желанията, които българскиятъ народъ поднася на прѣстола на В. Имп. Величество. Въсползвайте се отъ неограниченото право, което имате като самодѣржецъ, та провъзгласете тържественно нашата автономия, и вземете титлата на Царь Бѣлгарски, за което праведно дѣло единъ цѣлъ народъ отъ шест милиона ще ви бѫде вѣчно признателенъ. Съ мѣдрата тази и великодушна постѣжка В. Имп. Величество ще покажете на Европа една примѣрна мѣдрост и справедливост, а образувани свѣтъ и приятелитѣ на империята, ще ви ржкоплѣщатъ, и империята, която се лнесъ колебае отъ вѣнкашнитѣ интриги и вѫтрѣшнитѣ неблагодарения, ще се заяки за винаги.

За първо дѣло на тази нова политика, ний просимъ отъ Ваше Имп. Величество обща амнистия за сички политически прѣстѣплени, както и за сичкитѣ бѣглеци и заточеници, за да може съкий бѣлгаринъ да помогне на отечеството си съ своитѣ способности и съ своята прѣданност, и никой да не пѣшка вече по чужди земи.

Слѣдъ това да се свика безъ забавно едно извѣнfredno Народно Събрание — *конституанта*, — избрано отъ цѣлъ народъ безъ никакво вмѣшательство на правителството. Работата на това Събрание ще бѫде: да опрѣдѣли врѣзскитѣ, които ще сѫществуватъ между османската империя и бѣлгарското царство; да избере царски намѣстникъ; да избере и провъзгласи патриярха; да състави конституцията на царството и да опрѣдѣли столицата.